

Neviim (prophètes) - Osée

Chapter 5

- 5,1 שמעו-זאת הכהנים והקשילו בית ישראל, ובית המלך האזינו--כי לכם, המשפט: כי-פח הייתם למצפה, ורשת פרושה
על-תבור.
- 5,2 ושחטה שטים, העמיקו; ואני, מוסר לכלם.
- 5,3 אני ידעתי אפבים, וישראל לא-נכחד ממני: כי עתה הזנית אפבים, נטמא ישראל.
- 5,4 לא יתנו מעלליהם, לשוב אל-אלהיהם: כי רוח זנונים בקרבם, ואת-יהוה לא ידעו.
- 5,5 וענה גאון-ישראל, בפניו; וישראל ואפבים, יכשלו בעונם--כשל גם-יהודה, עמם.
- 5,6 בצאנם ובבקרבם, ילכו לבקש את-יהוה--ולא ימצאו: חלץ, מהם.
- 5,7 ביהוה בגדו, כי-בנים זרים ילדו; עתה יאכלם חדש, את-חלקיהם. {ס}
- 5,8 תקעו שופר בגבעה, חצצרה ברמה; הריעו בית און, אחרין בגימין.
- 5,9 אפבים לשמה תהיה, ביום תוכחה; בשבטי ישראל, הודעתי, באמנה.
- 5,10 היו שרי יהודה, כמסיגי גבול; עליהם, אשפוך כמים עברתי.
- 5,11 עשוק אפבים, רצוץ משפט: כי הואיל, הלך אחרי-צו.
- 5,12 ואני כעש, לאפבים; וכרקב, לבית יהודה.
- 5,13 יורא אפבים את-חליו, ויהודה את-מזרו, וילך אפבים אל-אשור, וישלח אל-מלך ירב; והוא, לא יוכל לרפא לכם, ולא-יגהה
מכם, מזור.
- 5,14 כי אנכי כשחל לאפבים, וככפיר לבית יהודה; אני אני אטרף ואלך, אשא ואין מציל.
- 5,15 אלך אשובה אל-מקומי, עד אשר-יאשמו ובקשו פני: בצר להם, ישחרגני.